

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) udostępnianie – umożliwianie korzystania z parku narodowego, rezerwatu przyrody lub niektórych ich obszarów i obiektów w celach naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, filmowania, fotografowania, a także w celach zarobkowych w zakresie służącym ochronie przyrody;”;

2) w art. 8 uchyla się ust. 3 i 4;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a – 8h w brzmieniu:

„Art. 8a. Park narodowy jest państwową osobą prawną w rozumieniu art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.²⁾).

Art. 8b. 1. Do zadań parków narodowych należy w szczególności:

1) prowadzenie działań ochronnych w ekosystemach parku narodowego, zmierzających do:

a) zachowania różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajobrazowych,

- b) przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody,
 - c) odtworzenia zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin, siedlisk zwierząt lub siedlisk grzybów;
- 2) udostępnianie obszaru parku narodowego na zasadach określonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych i w zarządzeniach dyrektora parku narodowego;
 - 3) prowadzenie działań związanych z edukacją przyrodniczą.
2. Parki narodowe mogą prowadzić działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 106, poz. 622), z ograniczeniami wynikającymi z ustawy oraz przepisów odrębnych.

Art. 8c. 1. Organem parku narodowego jest dyrektor parku narodowego.

- 2. Dyrektor parku narodowego jest powoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, oraz przez niego odwoływany. W przypadku odwołania dyrektora parku narodowego minister właściwy do spraw środowiska, z dniem odwołania może powierzyć pełnienie jego obowiązków zastępcy dyrektora parku narodowego do czasu powołania dyrektora parku narodowego w drodze naboru, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾).
4. Stanowisko dyrektora parku narodowego może zajmować osoba, która:
 - 1) jest obywatelem polskim;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 4) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 5) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości dyrektora parku narodowego;
 - 6) posiada kompetencje kierownicze;
 - 7) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym.
5. W celu przeprowadzenia naboru minister właściwy do spraw środowiska powołuje komisję konkursową w składzie:
 - 1) dwóch pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska;
 - 2) przedstawiciel Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
 - 3) przedstawiciel rady naukowej właściwego parku narodowego;

- 4) przedstawiciel marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę parku narodowego.
6. Nabór ma charakter konkursu, w toku którego sprawdzeniu podlegają wiedza i predyspozycje niezbędne do wykonywania zadań dyrektora parku narodowego oraz kompetencje kierownicze.
7. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza informację o naborze na stanowisko dyrektora parku narodowego oraz o wynikach tego naboru.
8. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ogłaszania, organizację i tryb przeprowadzania naboru oraz zadania i organizację komisji konkursowej, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia naboru oraz wszechstronnej oceny wiedzy, predyspozycji i kompetencji kierowniczych kandydatów.

Art. 8d. Dyrektor parku narodowego kieruje działalnością parku narodowego i reprezentuje park narodowy na zewnątrz, w zakresie praw i obowiązków, dokonując czynności wynikających ze statutu parku narodowego, ustawy i odrębnych przepisów.

Art. 8e. 1. Dyrektor parku narodowego realizuje ustalenia planu ochrony lub zadań ochronnych oraz wydaje zarządzenia dotyczące funkcjonowania parku narodowego, w tym określające sposoby udostępniania obszarów parku narodowego w celach naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, filmowania, fotografowania, a także zarobkowych w zakresie służącym ochronie przyrody.

2. Dyrektor parku narodowego ma prawo prowadzenia postępowań w sprawach o wykroczenia z zakresu ochrony przyrody oraz udziału w postępowaniach przed sądami powszechnymi w charakterze oskarżyciela publicznego i wnoszenia odwołań od postanowień i orzeczeń tych sądów w sprawach o wykroczenia z zakresu ochrony przyrody.
3. Do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, dyrektor parku narodowego może upoważnić funkcjonariusza Straży Parku.
4. Do dyrektora parku narodowego należą odpowiednio zadania i kompetencje określone w art. 5 ust. 2 – 4, art. 9 ust. 1 pkt 1 i 3 i ust. 2, art. 14a ust. 1 i 2, art. 26 ust. 3 i 4 oraz art. 35 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59, Nr 34, poz. 170 i Nr 106, poz. 622).
5. Dyrektor parku narodowego w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej.

Art. 8f. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, nadaje parkowi narodowemu statut określający organizację wewnętrzną parku narodowego, tryb działania jego organu oraz sposób udzielania pełnomocnictw, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego działania parku narodowego oraz właściwej realizacji jego zadań określonych w ustawie.

Art. 8g. 1. Park narodowy prowadzi samodzielną gospodarkę finansową, pokrywając z posiadanych środków i uzyskiwanych wpływów wydatki na finansowanie

- zadań określonych w ustawie, w tym zadań Służby Parku Narodowego, oraz kosztów działalności.
2. Podstawą gospodarki finansowej parku narodowego jest roczny plan finansowy.
 3. Park narodowy wyodrębnia w planie finansowym:
 - 1) przychody z prowadzonej działalności;
 - 2) dotacje z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
 - 3) koszty, w tym:
 - a) wynagrodzenia i naliczane od nich składki,
 - b) płatności odsetkowe wynikające z zaciągniętych zobowiązań,
 - c) zakup towarów i usług;
 - 4) środki na wydatki majątkowe;
 - 5) środki przyznane innym podmiotom;
 - 6) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
 - 7) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.
 4. Park narodowy sporządza plan finansowy w układzie zadaniowym na rok budżetowy i dwa kolejne lata, w układzie funkcji państwa, zadań budżetowych i podzadań.
 5. W rocznym planie finansowym parku narodowego mogą być dokonywane zmiany przychodów i kosztów po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw środowiska. O dokonanych zmianach należy niezwłocznie powiadomić ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia gospodarki

finansowej parku narodowego, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu przeznaczania środków publicznych na realizację zadań parku narodowego określonych w ustawie oraz przestrzegania ładu finansów publicznych.

Art. 8h. 1. Przychodami parku narodowego są:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa;
- 2) dotacje oraz pożyczki z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o którym mowa w art. 400 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) dotacje oraz pożyczki z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 400 ust. 2 ustawy, o której mowa w pkt 2;
- 4) wpływy z opłat, o których mowa w art. 12 ust. 3;
- 5) wpływy z opłat pobieranych w związku z działalnością edukacyjną parku narodowego oraz za wstęp do obiektów związanych z tą działalnością;
- 6) wpływy z tytułu wynajmu pokoi gościnnych lub innych pomieszczeń;
- 7) wpływy z tytułu dzierżawy, najmu lub użytkowania nieruchomości, w tym nieruchomości oddanych parkowi narodowemu w użyczenie;
- 8) wpływy ze sprzedaży produktów drzewnych i nie drzewnych uzyskiwane w ramach realizacji zadań wynikających z planu ochrony, o którym

mowa w art. 18, lub zadań ochronnych, o których mowa w art. 22;

- 9) wpływy ze sprzedaży materiałów edukacyjnych, informacyjnych i naukowych;
 - 10) wpływy ze sprzedaży składników rzeczowych majątku ruchomego;
 - 11) wpływy wynikające z prowadzenia działalności rolniczej;
 - 12) wpływy z tytułu udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie;
 - 13) wpływy z opłat za udostępnienie danych przyrodniczych, kulturowych i kartograficznych;
 - 14) wpływy z tytułu nawiązek orzeczonych wobec sprawców skazanych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko środowisku;
 - 15) inne niewymienione przychody wynikające z prowadzenia działalności ustawowej oraz działalności gospodarczej.
2. Przychodami parku narodowego mogą być:
- 1) dobrowolne wpłaty;
 - 2) spadki, zapisy, darowizny;
 - 3) świadczenia rzeczowe;
 - 4) wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz ochrony przyrody;
 - 5) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej;
 - 6) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi, inne niż środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej;
 - 7) dotacje z budżetów jednostek samorządu terytorialnego przeznaczone na realizację zadań

związanych z ochroną wartości przyrodniczych lub kulturowych regionu.

3. Park narodowy, za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska wydawaną w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wyrażoną w drodze decyzji administracyjnej, może zaciągać kredyty i pożyczki do wysokości 60 % kwot ujętych w planie finansowym przychodów lub 60 % kosztów, na realizację zadań parku narodowego.
4. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 i 14, oraz wpływy z tytułu dzierżaw, najmu lub użytkowania nieruchomości użyczonych parkowi narodowemu, przeznacza się wyłącznie na realizację zadań związanych z ochroną wartości przyrodniczych lub kulturowych regionu.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Nadzór nad działalnością parków narodowych sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) zatwierdzanie rocznych zadań rzeczowych wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych parków narodowych;
- 2) kontrolę funkcjonowania parków narodowych;
- 3) kontrolę prowadzonej przez parki narodowe działalności gospodarczej;
- 4) kontrolę realizacji zadań parków narodowych określonych w ustawie;
- 5) kontrolę planów finansowych parków narodowych;

6) kontrolę działań dyrektora parku narodowego podejmowanych jako organ ochrony przyrody.

3. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza roczne sprawozdania zbiorcze z działalności parków narodowych przygotowywane na podstawie sprawozdań z działalności poszczególnych parków narodowych przedkładanych przez dyrektorów parków narodowych.”;

5) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Określenie i zmiana granic parku narodowego następuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, które określa jego obszar, przebieg granicy, otulinę i nieruchomości Skarbu Państwa nieprzechodzące w trwały zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, kieruje się rzeczywistym stanem wartości przyrodniczych obszaru.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku narodowego następuje wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych jego obszaru.

1b. Trwały zarząd w stosunku do nieruchomości Skarbu Państwa, które zostały wyłączone z granic parku narodowego, w wyniku jego likwidacji lub zmiany jego granic, wygasa z mocy prawa z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje protokolarnie nieruchomości ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa. Minister właściwy do spraw

Skarbu Państwa, po uprzednim wydaniu decyzji potwierdzającej wygaśnięcie trwałego zarządu, rozstrzyga o sposobie zagospodarowania nieruchomości.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nieruchomości Skarbu Państwa położone w granicach parku narodowego i służące realizacji jego celów minister właściwy do spraw Skarbu Państwa oddaje w trwały zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.⁵⁾). W odniesieniu do parków narodowych nie stosuje się art. 51 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3n w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw środowiska jest obowiązany do złożenia wniosków o wpis w księgach wieczystych trwałego zarządu na rzecz urzędu obsługującego ministra środowiska w terminie 24 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o ustanowieniu trwałego zarządu.

3b. Wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie oraz wpisy w odpowiednich ewidencjach są wolne od opłat.

3c. Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw środowiska, za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, oddaje w użyczenie nieruchomości, o których mowa w ust. 3, parkom narodowym, w drodze umowy.

3d. Umowa, o której mowa w ust. 3c, w szczególności:

1) zawiera oznaczenie nieruchomości z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących

nieruchomość oraz wskazanie sposobu jej wykorzystania;

2) określa uprawnienia ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie kontroli wykorzystywania użyczonych nieruchomości zgodnie z ich przeznaczeniem;

3) określa przypadki, w których użyczane nieruchomości mogą być powierzone innym podmiotom w drodze umów.

3e. Umowę, o której mowa w ust. 3c, zawierają: minister właściwy do spraw środowiska i dyrektor parku narodowego.

3f. Nieruchomości użyczone parkom narodowym na podstawie umowy, o której mowa w ust. 3c, nie mogą być zbywane, z zastrzeżeniem art. 104a ust. 1.

3g. Park narodowy jest obowiązany uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw środowiska na dokonanie czynności przekraczających czynności zwykłego zarządu, której przedmiotem jest użyczona nieruchomość, w szczególności na jej powierzenie innym podmiotom na okres dłuższy niż 5 lat. W przypadku gdy po umowie zawartej na czas oznaczony strony zawierają kolejną umowę, której przedmiotem jest ta sama nieruchomość i łączny czas trwania umów zawartych z tym samym podmiotem przekracza 5 lat, jest wymagana zgoda ministra właściwego do spraw środowiska.

3h. Zgoda, o której mowa w ust. 3g, jest udzielana na umotywowany wniosek dyrektora parku narodowego, składany do ministra właściwego do spraw środowiska.

- 3i. Wniosek, o którym mowa w ust. 3h, powinien zawierać w szczególności:
- 1) oznaczenie nieruchomości z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących nieruchomość;
 - 2) sposób powierzenia nieruchomości innemu podmiotowi;
 - 3) uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej;
 - 4) wpływ czynności prawnej na przyrodę parku narodowego;
 - 5) określenie zgodności czynności prawnej z celami parku narodowego;
 - 6) opis czynności prawnej.
- 3j. Przy wydawaniu zgody, o której mowa w ust. 3g, bierze się pod uwagę w szczególności wpływ czynności prawnej na przyrodę parku oraz jej zgodność z celami parku.
- 3k. 1. Informację o wyrażeniu zgody na dokonanie czynności, o której mowa w ust. 3g, obejmującą wskazanie:
- 1) przedmiotu rozporządzenia,
 - 2) określonej w treści czynności prawnej wartości rozporządzenia,
 - 3) rodzaju czynności prawnej,
 - 4) okresu obowiązywania umowy – w przypadku rozporządzenia polegającego na oddaniu składników aktywów trwałych, o których mowa w ust. 1, do korzystania innym podmiotom
- podlegają ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej parku

narodowego oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.

2. O udzielonej zgodzie, o której mowa w ust. 3g, minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

3l. Czynność prawna dokonana z naruszeniem obowiązku określonego w ust. 3g jest nieważna.

3m. Park narodowy jest obowiązany do uiszczania podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego, w stosunku do nieruchomości oddanych mu w użyczenie.

3n. Do nieruchomości oddanych w użyczenie parkom narodowym nie stosuje się art. 5a – 5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁶⁾),”

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Parkowi narodowemu przysługuje prawo pierwokupu nieruchomości położonej w granicach parku narodowego na rzecz Skarbu Państwa. W przypadku nabycia nieruchomości w wykonaniu prawa pierwokupu stosuje się ust. 3 – 3n.”

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5i w brzmieniu:

„5a. Prawo pierwokupu może być wykonane w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez dyrektora parku narodowego zawiadomienia o treści umowy sprzedaży.

5b. Notariusz sporządzający umowę sprzedaży jest obowiązany do zawiadomienia dyrektora parku narodowego o treści tej umowy.

5c. Dyrektor parku narodowego wykonuje prawo pierwokupu, na podstawie upoważnienia ministra

właściwego do spraw Skarbu Państwa, przez złożenie oświadczenia w formie aktu notarialnego u notariusza, o którym mowa w ust. 5b. W przypadku gdyby złożenie oświadczenia u tego notariusza było niemożliwe lub napotykało poważne trudności, może być ono złożone u innego notariusza.

- 5d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5c, notariusz doręcza sprzedawcy.
- 5e. Prawo pierwokupu wykonuje się po cenie ustalonej między stronami w umowie sprzedaży.
- 5f. Czynność prawna dokonana niezgodnie z przepisami ustawy lub bez zawiadomienia uprawnionego do prawa pierwokupu jest nieważna.
- 5g. W przypadku gdy prawo pierwokupu nieruchomości położonej na obszarze parku narodowego, z mocy przepisów odrębnych przysługuje jednocześnie kilku podmiotom, pierwszeństwo w realizacji prawa pierwokupu przysługuje parkowi narodowemu.
- 5h. Nieruchomości Skarbu Państwa zbędne jednostce organizacyjnej sprawującej trwały zarząd, położone w granicach parku narodowego, w przypadku wygaśnięcia trwałego zarządu na rzecz jednostki organizacyjnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa oddaje w trwały zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Do nieruchomości oddanych w trwały zarząd ministra właściwego do spraw środowiska stosuje się przepisy ust. 3a – 3m.
- 5i. Oddanie w trwały zarząd nieruchomości nabytych w drodze realizacji prawa pierwokupu jest wolne od podatków i opłat związanych z tym działaniem,

a wynikające z niego wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie oraz wpisy we właściwych ewidencjach są wolne od opłat.”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a – 10h w brzmieniu:

Art. 10a. 1. Park narodowy jest obowiązany uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, na zasadach określonych w art. 5a – 5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, innymi niż nieruchomości użyte przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw środowiska, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 50 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę.

2. Przy wydawaniu rozstrzygnięcia w zakresie wyrażenia zgody, o której mowa w ust 1, bierze się pod uwagę w szczególności wpływ sposobu rozporządzenia nieruchomością na przyrodę parku narodowego oraz jej zgodność z celami parku.

3. Do wniosku o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, dyrektor parku narodowego dołącza

informację określającą wpływ planowanej czynności prawnej na przyrodę parku narodowego. Wniosek podlega zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw środowiska.

4. Zbycie przez park narodowy nieruchomości stanowiących własność parku narodowego lub w stosunku do których parkowi narodowemu przysługuje prawo użytkowania wieczystego, położonych w granicach parku, jest możliwe wyłącznie w przypadku bezpowrotnej utraty przez nieruchomość walorów przyrodniczych lub kulturowych i braku jej przydatności do realizacji celów parku narodowego.
5. Zawarcie przez park narodowy umowy dotyczącej rozporządzania nieruchomościami stanowiącymi własność parku narodowego lub w stosunku do których parkowi narodowemu przysługuje prawo użytkowania wieczystego oraz nieruchomościami użyczonymi parkowi narodowemu następuje w drodze przetargu, z zastrzeżeniem art. 10b.

Art. 10b. Umowa dotycząca rozporządzenia nieruchomością jest zawierana w drodze bezprzetargowej, jeżeli:

- 1) stroną jest państwowa jednostka budżetowa;
- 2) zbycie nieruchomości następuje w drodze zamiany lub darowizny;
- 3) przedmiotem zbycia jest udział w nieruchomości, a zbycie następuje na rzecz innych współwłaścicieli nieruchomości;
- 4) zawierana jest umowa użyczenia;
- 5) zawierana jest umowa najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem parku narodowego;

6) zawierana jest umowa służebności drogi koniecznej lub służebności przesyłu.

Art. 10c. Przetarg ogłasza, organizuje i przeprowadza dyrektor parku narodowego.

Art. 10d. 1. Przetarg przeprowadza się w formie:

- 1) przetargu ustnego nieograniczonego;
 - 2) przetargu pisemnego nieograniczonego.
2. Przetarg ma na celu uzyskanie najwyższej ceny albo wybór najkorzystniejszej oferty.
3. O zastosowanej formie przetargu decyduje dyrektor parku narodowego.

Art. 10e. 1. Ogłoszenie o przetargu podaje się do publicznej wiadomości niezwłocznie, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 104a, nie wcześniej niż po upływie terminu, o którym mowa w art. 104a ust. 10. Ogłoszenie o przetargu wywiesza się w siedzibie parku narodowego oraz zamieszcza się na stronach internetowych parku, a ponadto informację o ogłoszeniu przetargu podaje się do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

2. W ogłoszeniu o przetargu podaje się czas, miejsce i warunki przetargu, a w razie ogłoszenia kolejnego przetargu lub rokowań również terminy przeprowadzenia poprzednich przetargów. Ogłoszenie o przetargu zawiera ponadto odpowiednio:

- 1) oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz ewidencji gruntów i budynków;
- 2) powierzchnię nieruchomości;

- 3) przeznaczenie nieruchomości i sposób jej zagospodarowania;
 - 4) termin zagospodarowania nieruchomości;
 - 5) cenę nieruchomości w wysokości nie niższej niż wartość nieruchomości określona przez rzeczoznawcę majątkowego;
 - 6) wysokość opłat z tytułu użytkowania, najmu lub dzierżawy;
 - 7) terminy wnoszenia opłat;
 - 8) zasady aktualizacji opłat;
 - 9) informacje o przeznaczeniu do sprzedaży, oddania w użytkowanie, najem lub dzierżawę;
 - 10) wysokość wadium.
3. Przed ogłoszeniem o przetargu rozpatruje się wnioski uprawnionych do nabycia, użytkowania, najmu lub dzierżawy nieruchomości w drodze bezprzetargowej. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, informacji o nieruchomości, której ten wniosek dotyczy, nie zamieszcza się w ogłoszeniu o przetargu.

Art. 10f. 1. Jeżeli drugi przetarg zakończył się wynikiem negatywnym, dyrektor parku narodowego może zbyć nieruchomość lub zawrzeć umowę użytkowania, najmu lub dzierżawy nieruchomości w drodze rokowań albo organizować kolejne przetargi. W przypadku zbywania nieruchomości cena ogłoszona w kolejnych przetargach albo ustalona w wyniku rokowań nie może być niższa niż $\frac{2}{3}$ wartości nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego.

2. Przetarg uważa się za zakończony wynikiem negatywnym, jeżeli nikt nie przystąpił do przetargu

ustnego lub żaden z uczestników nie zaoferował postąpienia ponad cenę wywoławczą albo jeżeli w przetargu pisemnym nie wpłynęła ani jedna oferta lub żaden z uczestników nie zaoferował ceny wyższej od wywoławczej, a także jeżeli komisja przetargowa stwierdziła, że żadna oferta nie spełnia warunków przetargu.

3. Uczestnik przetargu może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego lub doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 10g. 1. Dyrektor parku narodowego jest obowiązany zawiadomić osobę ustaloną jako nabywca nieruchomości o miejscu i terminie zawarcia umowy dotyczącej rozporządzenia nieruchomością, najpóźniej w ciągu 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu. Wyznaczony termin nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

2. Jeżeli osoba ustalona jako nabywca nieruchomości nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, dyrektor parku narodowego może odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi. W zawiadomieniu zamieszcza się informację o tym uprawnieniu.

Art. 10h. 1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania przetargów na rozporządzenie nieruchomościami przez parki narodowe oraz

przeprowadzania rokowań, uwzględniając konieczność zapewnienia jawności i jednolitości postępowania, równego dostępu do udziału w przetargu oraz uzyskania najkorzystniejszego wyniku przetargu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska określi:

- 1) wysokość wadium oraz terminy i formy jego wnoszenia i zwrotu;
- 2) tryb powoływania, skład i sposób działania komisji przetargowej;
- 3) sposób sporządzania oraz treść protokołu z przeprowadzonego przetargu;
- 4) tryb postępowania w przypadku zaskarżenia przetargu;
- 5) tryb postępowania przy przeprowadzaniu poszczególnych rodzajów przetargów;
- 6) tryb postępowania przy przeprowadzaniu rokowań.”;

7) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obszar parku narodowego może być udostępniany w sposób, który nie wpłynie negatywnie na przyrodę w parku narodowym.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego, o których mowa w ust. 3, w wysokości 15 % wpływów za każdy kwartał, przeznacza się na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych – Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego

Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, działających na terenie danego parku narodowego.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom parku narodowego albo rezerwatu przyrody;”;

– pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach stanowiących własność parków narodowych, będących w użytkowaniu wieczystym parków narodowych lub użyczonych parkom narodowym przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw środowiska, wskazanymi przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska;”;

b) w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) celami szkoleniowymi lotnictwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach przygotowania do misji poza granicami kraju, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i jeżeli nie wpłynie to negatywnie na przyrodę parku narodowego.”;

c) dodaje się ust. 6 – 10 w brzmieniu:

„6. Zezwolenie na odstępstwo od zakazów, o których mowa w ust. 1, wydaje się, w drodze decyzji administracyjnej, na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

7. Wniosek o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów, o których mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:
- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy;
 - 2) wskazanie zakazów, od których wnioskodawca zamierza uzyskać zezwolenie na odstępstwo;
 - 3) cel wykonania wnioskowanych czynności wraz z uzasadnieniem;
 - 4) opis planowanych czynności;
 - 5) lokalizację wykonywania planowanych czynności;
 - 6) uzasadnienie braku rozwiązań alternatywnych względem planowanego wariantu w przypadku realizacji inwestycji liniowych celu publicznego albo braku rozwiązań alternatywnych w przypadku szkoleń lotnictwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach przygotowania do misji poza granicami kraju;
 - 7) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na przyrodę parku narodowego.
8. W zezwoleniu na odstępstwo od zakazów, o których mowa w ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾) wskazuje się warunki realizacji tego odstępstwa wynikające z potrzeb ochrony przyrody.
9. Przy zasięgnięciu opinii, o których mowa w ust. 3 i 4, nie stosuje się art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

10. Właściwe organy wydają opinię, o której mowa w ust. 3 i 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Opinia wydawana jest w formie pisemnego stanowiska organu zawierającego ocenę planowanych czynności, w odniesieniu do wpływu przedsięwzięcia na przyrodę parku narodowego.”;

9) w art. 91 dodaje się pkt 2b i 2c w brzmieniu:

„2b) marszałek województwa;

2c) dyrektor parku narodowego;”;

10) uchyla się art. 101 i 102;

11) w art. 103 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę pracowników parków narodowych i przyznawania im innych świadczeń związanych z pracą, w tym:

1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników parków narodowych,

2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki wynagrodzenia i ich kwoty, uzasadnione zwłaszcza pełnieniem określonej funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnymi właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników

– uwzględniając specyfikę i charakter pracy pracowników parków narodowych.”;

12) po art. 104 dodaje się art. 104a i 104b w brzmieniu:

„Art. 104a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa i po uzyskaniu jego zgody, na umotywowany wniosek dyrektora parku narodowego, może zbywać budynki mieszkalne, samodzielne lokale mieszkalne,

samodzielne lokale użytkowe przeznaczone na garaże, zwane dalej „lokalami”, nieprzydatne parkowi narodowemu. Lokal zbywa się wraz z pomieszczeniami przynależnymi oraz prawem związanym z prawem własności lokalu.

2. Dyrektor parku narodowego wraz z wnioskiem o zbycie lokalu występuje o rozwiązanie umowy użyczenia nieruchomości.
3. W przypadku uznania wniosku dyrektora parku narodowego za uzasadniony, strony rozwiązują umowę użyczenia nieruchomości.
4. Minister właściwy do spraw środowiska występuje do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o zgodę na zbycie lokalu i wygaszenie trwałego zarządu nieruchomości.
5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, rozstrzyga o możliwości zbycia lokalu, a w przypadku udzielenia zgody, wydaje decyzję o wygaśnięciu trwałego zarządu w odniesieniu do nieruchomości przeznaczonej do zbycia.
6. Nie podlegają zbyciu lokale:
 - 1) niezbędne do zapewnienia bezpłatnych mieszkań dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 104 ust. 3;
 - 2) związane z zarządzaniem parkiem narodowym.
7. Pracownikom i byłym pracownikom parku narodowego mającym co najmniej trzyletni okres zatrudnienia w parkach narodowych, z wyłączeniem osób, z którymi stosunek pracy został

rozwiązany bez wypowiedzenia z winy pracownika, przysługuje pierwszeństwo w nabyciu lokali, których są najemcami i w których mieszkają.

8. Ustalenie ceny lokalu przy sprzedaży, o której mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem ust. 9.
9. Cena sprzedaży lokalu podlega łącznemu obniżeniu o 6 % za każdy rok zatrudnienia w parkach narodowych i o 3 % za każdy rok najmu tego lokalu, jednak nie więcej niż o 95 %. Jeżeli osobą uprawnioną jest emeryt lub rencista cena sprzedaży lokalu wynosi 5 % jego wartości. W razie zbiegu uprawnień do obniżenia ceny sprzedaży lokalu przysługujących osobom prowadzącym wspólne gospodarstwo domowe okresy zatrudnienia tych osób sumuje się, przy czym bonifikata nie może przekraczać 95 % ceny sprzedaży lokalu. Uprawnienie to przysługuje tylko przy nabyciu jednego lokalu.
10. Przepisy ust. 7 – 9 stosuje się również do osób bliskich, które w dniu śmierci pracownika parku narodowego zamieszkiwały razem z nim. Przez osoby bliskie rozumie się małżonków oraz wstępnych i zstępnych, a także osoby przysposabiające i przysposobione.
11. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 9, przysługuje osobom bliskim również w stosunku do lokalu, którego prawo najmu osoby te uzyskały w zamian za lokal zajmowany w dniu śmierci pracownika lub byłego pracownika parku narodowego. Uprawnienie to przysługuje tylko

jednej osobie bliskiej i tylko przy nabyciu jednego lokalu.

12. Minister właściwy do spraw środowiska żąda zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji, jeżeli nabywca lokalu, o którym mowa w ust. 7, 10 i 11, przed upływem 5 lat od dnia jego nabycia zbył ten lokal lub wykorzystał na inne cele niż mieszkaniowe. Waloryzacji dokonuje się według zasad określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.
13. Najemcom nieposiadającym uprawnień, o których mowa w ust. 7, 10 i 11, przysługuje pierwszeństwo w nabyciu przeznaczonego do sprzedaży lokalu, który zajmują co najmniej od 3 lat, na podstawie umowy najmu, zawartej na czas nieoznaczony. Przepisu ust. 9 nie stosuje się.
14. O przeznaczeniu lokali do zbycia minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia na piśmie osoby, o których mowa w ust. 7, 10, 11 i 13, wyznaczając co najmniej miesięczny termin na złożenie pisemnego oświadczenia o zamiarze nabycia lokalu, liczony od dnia doręczenia zawiadomienia osobie zainteresowanej. Niezłożenie oświadczenia w wyznaczonym terminie oznacza rezygnację z nabycia lokalu.
15. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 14, powinno zawierać:
 - 1) cenę lokalu;
 - 2) przewidywany termin zawarcia umowy sprzedaży lokalu;

- 3) informację o skutku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 14.
16. Pracownikom i byłym pracownikom parku narodowego niebędącym najemcami lokali przeznaczonych do sprzedaży, przysługuje pierwszeństwo nabycia lokali wolnych (pustostanów), na warunkach określonych w ust. 9.
17. Lokale mogą być zbywane, pod rygorem nieważności, wyłącznie na zasadach określonych w ust. 1 – 16.
18. W sprawach, o których mowa w ust. 1 – 17, nie stosuje się ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 24, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 104b. Pracownik, który nabył lokal wykorzystywany lub przeznaczony na cele mieszkaniowe na zasadach określonych w art. 104a albo skorzystał z uprawnień określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o zasadach zbywania mieszkań będących własnością przedsiębiorstw państwowych, niektórych spółek handlowych z udziałem Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych oraz niektórych mieszkań będących własnością Skarbu Państwa nie może ubiegać się o wypłacanie ekwiwalentu za niewykorzystywanie bezpłatnego mieszkania lub przydzielenie bezpłatnego mieszkania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59, Nr 34, poz. 170 i Nr 106, poz. 622) w art. 4 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stanowiących własność parków narodowych, będących w użytkowaniu wieczystym parków narodowych lub użyczonych parkom narodowym przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw środowiska;”.

Art. 3. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) Babiogórski Park Narodowy, będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Babiogórskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Zawoi;
- 2) Białowieski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Białowieskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Białowieży;
- 3) Biebrzański Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Biebrzańskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Osowcu Twierdzy;
- 4) Bieszczadzki Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Bieszczadzkim Parkiem Narodowym z siedzibą w Ustrzykach Górnych;
- 5) Drawieński Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Drawieńskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Drawnie;
- 6) Gorczański Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Gorczańskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Porębie Wielkiej;
- 7) Kampinoski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Kampinoskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Izabelinie;

- 8) Karkonoski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Karkonoskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Jeleniej Górze;
- 9) Magurski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Magurskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Krempnej;
- 10) Narwiański Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Narwiańskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Kurowie;
- 11) Ojcowski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Ojcowskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Ojcowie;
- 12) Park Narodowy „Bory Tucholskie” będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Parkiem Narodowym „Bory Tucholskie” z siedzibą w Charzykowach;
- 13) Park Narodowy Gór Stołowych będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Parkiem Narodowym Gór Stołowych z siedzibą w Kudowie Zdroju;
- 14) Park Narodowy „Ujście Warty” będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Parkiem Narodowym „Ujście Warty” z siedzibą w Chyrzynie;
- 15) Pieniński Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Pienińskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Krościenku nad Dunajcem;
- 16) Poleski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Poleskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Urszulinie;
- 17) Roztoczański Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Roztoczańskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Zwierzyńcu;

- 18) Słowiński Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Słowińskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Smołdzinie;
- 19) Świętokrzyski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Świętokrzyskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Bodzentynie;
- 20) Tatrzański Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Tatrzańskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Zakopanem;
- 21) Wielkopolski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Wielkopolskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Jeziorach;
- 22) Wigierski Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Wigierskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Krzywem;
- 23) Woliński Park Narodowy będący państwową jednostką budżetową, staje się państwową osobą prawną Wolińskim Parkiem Narodowym z siedzibą w Międzyzdrojach.

2. W odniesieniu do państwowych osób prawnych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 51 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 4. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) należności i zobowiązania, w tym nieściągnięte należności i nieuregulowane zobowiązania parków narodowych będących państwowymi jednostkami budżetowymi stają się należnościami i zobowiązaniami parków narodowych będących państwowymi osobami prawnymi;
- 2) umowy zawarte przez parki narodowe będące państwowymi jednostkami budżetowymi zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, z tym że wynikające z tych umów prawa i obowiązki parków narodowych będących państwowymi

jednostkami budżetowymi stają się prawami i obowiązkami parków narodowych będących państwowymi osobami prawnymi.

2. Przeznaczenie mienia ruchomego Skarbu Państwa zarządzanego przez parki narodowe będące państwowymi jednostkami budżetowymi określa minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości będące w trwałym zarządzie parków narodowych stają się z mocy prawa, nieruchomościami będącymi w trwałym zarządzie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Właściwe organy, w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazują ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa dokumentację nieruchomości, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po otrzymaniu dokumentacji, o której mowa w ust. 2, wydaje decyzję potwierdzającą wygaśnięcie trwałego zarządu ustanowionego na rzecz parków narodowych i ustanowienie trwałego zarządu na rzecz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, na czas nieokreślony.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i we właściwych ewidencjach. Wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie oraz wpisy we właściwych ewidencjach są wolne od opłat.

5. Minister właściwy do spraw środowiska jest obowiązany do złożenia wniosków o wpis w księgach wieczystych trwałego zarządu na rzecz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, w terminie 24 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Do nieruchomości, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 10 ust. 3c – 3n, ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Do czasu zawarcia umowy, o której mowa w art. 10 ust. 3c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nieruchomościami,

o których mowa w ust. 1, gospodarują na dotychczasowych zasadach, parki narodowe. Art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1 Nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, znajdujące się w granicach parków narodowych pozostające w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu parków narodowych, niestanowiące własności Skarbu Państwa, stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z mocy prawa, własnością Skarbu Państwa za odszkodowaniem.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, ustala się i wypłaca według zasad i trybu określonych w przepisach o odszkodowaniach za wywłaszczone nieruchomości, na wniosek dotychczasowego właściciela nieruchomości, złożony w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2015 r. Po upływie tego okresu roszczenie o odszkodowanie nie przysługuje. Roszczenie o odszkodowanie nie przysługuje również, w przypadku gdy nieruchomość, o której mowa w ust. 1, pozostawała w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w posiadaniu samoistnym parku narodowego nieprzerwanie przez okres co najmniej 30 lat.

3. Nabycie praw, o których mowa w ust. 1, potwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

4. Nieruchomości, o których mowa w ust. 1, zostają oddane w trwałe zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.

5. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku nieruchomości oddanych w trwałe zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, wypłaca minister właściwy do spraw środowiska.

6. Podstawę do ustalenia wysokości odszkodowania stanowi wartość nieruchomości według stanu z dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym nie uwzględnia się wzrostu jej wartości spowodowanego trwałymi nakładami poczynionymi po utracie władania nieruchomością przez dotychczasowego właściciela.

7. W odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 2 – 7.

Art. 7. Do czasu zawarcia umowy, o której mowa w art. 10 ust. 3c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przychody uzyskiwane przez parki narodowe z tytułu gospodarowania nieruchomościami, o których mowa w art. 5 ust. 1, są przychodami parków narodowych będących państwowymi osobami prawnymi.

Art. 8. Formy ochrony przyrody – parki narodowe utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stają się formami ochrony przyrody – parkami narodowymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Statuty wydane na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8f tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2012 r.

Art. 10. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy parków narodowych, powołani na tę funkcję na podstawie art. 101 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, stają się organami parków narodowych.

Art. 11. Do konkursów na stanowisko dyrektora parku narodowego ogłoszonych i nierozstrzygniętych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy parków narodowych będących państwowymi jednostkami budżetowymi stają się pracownikami parków narodowych będących państwowymi osobami prawnymi.

2. Do czasu określenia nowych warunków wynagradzania za pracę na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 103 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, warunki pracy i płacy pracowników parków narodowych będących państwowymi osobami prawnymi pozostają bez zmian.

Art. 13. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Do robót budowlanych polegających na przebudowie obiektów budowlanych i urządzeń technicznych na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Do spraw cywilnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych prawomocnym orzeczeniem, zastępstwo procesowe parków narodowych pełni Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 170 i Nr 94, poz. 549.

²⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655, Nr 254, poz. 1700 i Nr 128, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489,

-
- Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551 i Nr 99, poz. 569.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 341 i Nr 106, poz. 622.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 99, poz. 1001, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 107, poz. 721, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590, z 2010 r. Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 171.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 254, poz. 1700 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173 i Nr 106, poz. 622.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1118, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539.